

Sfaturile unei mame către fiul ei care se căsătorește

Sfaturile unei mame către fiul ei care se căsătorește

Scumpul meu băiat, a sosit ziua pe care ai dorit-o mult, zi în care să-ți duci acasă soția, ca să-ți întemeiezi căminul tău. În această zi însemnată doresc să-ți transmit și eu câteva gânduri.

Ziua de azi aduce cu ea multe schimbări plăcute. Din anii școlii și până acum, de la cele dintâi angajamente înăuntru și în afara ta, ai avut parte de iubire și de prietenie, lucru pe care nu-l vei uita, însă n-ai avut niciodată casa ta. Acest lucru îl faci abia acum. Vacanțele și concediile pe care le-ai petrecut în casa părintească au fost întotdeauna scurte și au trecut așa de repede. De acum încolo va fi cu totul altfel. Vei avea căminul tău, în care te vei bucura în iubirea soției tale, a celei care va căuta să-ți citească în ochi tot ce vei dori. Cât de deosebită va fi această viață față de cea de până acum! Mă bucur mult că ai ajuns cu bine la punctul acesta când singurătatea a trecut și începe o viață în doi.

Nu uita însă că această zi înseamnă pentru soția ta o jertfă; ea face cu bucurie pasul de a te urma ca soție în noul cămin; însă și cu o jertfă, aceea de a-și părăsi părinții sub a căror aripă ocrotitoare a crescut și de a se despărți de frații ei cu care a petrecut ceasuri îmbelșugate de bucurie. Viața i-a fost până acum aproape fără griji; de acum începe o viață de răspundere. De aceea, te rog din inimă, fii delicat cu soția ta; înconjoară-o cu o iubire cavalerescă gingașă; ușurează-i începutul, nu tocmai ușor, și, cât stă în puterea ta, fă-o fericită. Gândește-te mereu la aceasta! Lucrul de căpetenie nu este să fii fericit tu, ci să faci pe altul fericit; și aceasta va fi calea cea mai sigură ca tu însuși să fii fericit.

Dacă cineva se încrede în sine însuși și consideră că iubirea lui este așa de mare încât îi poate ajunge toată viața, se înșală. Nu avem nimic bun în noi înșine! „Un om nu poate primi nimic, dacă nu-i este dat din cer” (Ioan 3.27).

Dacă părinții tăi au avut o căsătorie așa de fericită, aceasta s-a datorat faptului că amândoi am fost adânc încredințați că în noi înșine nu avem nimic bun și că prin puterile noastre nu putem face nimic bun. De aceea ne-am dus mereu înaintea Domnului și i-am cerut să ne încarce cu iubire pe unul față de altul.

„Râul lui Dumnezeu este plin cu apă” (Psalmul 65.9). Cuvântul psalmistului este adevărat: „Încredințează Domnului calea ta și încrede-te în El: și El va lucra” (Psalmul 37.5). Dacă îi încredințăm Lui soarta noastră, dacă sperăm în El, dacă cerem și așteptăm totul numai de la El, atunci El lucrează. Așa a lucrat El în viața noastră, a părinților tăi, și prin îndurarea Lui n-ai auzit voi niciodată un cuvânt rău de la tatăl vostru față de mine. Glorie Domnului că a fost așa zeci de ani și aceasta nu pentru că am avut noi atâta iubire unul față de altul, ci numai și numai pentru că, dându-ne seama de neputința noastră, L-am rugat să ne dea iubire unuia față de altul. Faceți și voi la fel și atunci căsătoria voastră va rămâne păzită prin harul lui Dumnezeu, așa cum a ocrotit-o El și pe a noastră!

În orice căsătorie trecem prin zile bune, cu soare, zile de sănătate și de tihnă, dar și prin zile grele, de boală și de greutate. Prin zile grele nu înțeleg certuri și neînțelegeri; dintr-o fericită experiență știu că Domnul poate să păzească de astfel de căderi. Căsătoria nu este nicidecum un câmp de legume care ar avea nevoie și de soare și de ploaie. Ea numai prin har poate fi păstrată. De aceea îți amintesc și lucrul acesta, să nu aștepti nimic bun de la tine sau de la „marea” ta iubire, ci totul numai de la Domnul! El poate, El vrea și El va face după minunatul Său plan.

Un alt motiv pentru care prea multe căsătorii sunt nefericite, în afară de cel al încrederii în sine, este că soții intră în căsătorie cu păreri greșite. Când s-au cunoscut, s-au văzut îmbrăcați în haine „de duminică”. El și-a îndreptat toate gândurile către mireasa lui și nu s-a mai gândit și la ocupația ei. Și ea a procedat la fel și a fost numai pentru mirele ei. În căsătorie este cu totul altfel: bărbatul merge la serviciul său. Ceasuri întregi el lipsește de acasă și, când se întoarce, chiar și acolo îl mai stăpânesc gânduri din activitatea lui și chiar ar vrea să vorbească cu soția lui despre planuri și speranțe, despre grijile și temerile sale. Unele soții se gândesc atunci: «ah, el nu mă iubește, mereu îmi vorbește numai de chestiunile lui de serviciu; altfel mi-am închipuit eu căsătoria!» Cum și-a închipuit-o? A gândit că viața în căsătorie ar fi o prelungire a stării de nuntă, ca și cum săruturile și alintările ar merge mereu înainte. Lucrul de căpetenie pentru un bărbat este ocupația lui. Aceasta n-o știu îndeajuns fetele și tinerele soții. Un bărbat suferă o grea încercare când își pierde serviciul. Pentru o soție este o dovadă de lipsă de pricepere să nu înțeleagă însemnătatea pe care o are pentru soțul ei serviciul său, care îi răpește atâta timp și-i stăpânește atât de mult gândurile. Tocmai aceasta este chemarea femeii: să fie un tovarăș pentru soțul ei, să-l ajute să-și găsească mulțumirea în serviciul său.

Firește că tot așa de greșit este când bărbatul n-are nici un interes pentru treburile soției lui. Să faci mereu aceleași paturi, mereu să gătești, să speli, să faci curățenie, să calci, aceleași treburi mărunte de fiecare zi ... Se cuvine ca bărbatul să se arate mulțumitor pentru aceste mărunte griji ale soției sale. Un frumos obicei este ca după fiecare masă să spui «mulțumesc pentru mâncare». Dacă ținem cont că se întrebuințează atâta timp la gătit, în timp ce bărbatul lucrează în biroul său răcoros, un astfel de cuvânt de mulțumire și de recunoștință face mult bine; este ca o picătură de unsoare pe roțile carului căsătoriei și atunci acest car merge mai ușor.

În căsătorie se pot strecura și alte dezamăgiri. Poate fiecare și-a făcut despre celălalt o idee nu tocmai adevărată, văzându-l fără slăbiciuni. Și acum, în drumul lor împreună, se văd plini de cusururi: «nu mi-aș fi putut închipui niciodată că ai putea să fii așa față de mine. Altă părere îmi făcusem despre tine». Și dacă la aceste cuvinte se mai adaugă și câteva lacrimi, nu este de mirare să auzim cuvinte marcate de atâta dezgust: «Ah, ce bine ar fi fost dacă nu m-aș fi căsătorit cu tine și aș fi rămas la părinți acasă», și, de asemenea, răspunsul la această provocare: «Dacă-ți place mai mult la mama ta, n-ai decât să pleci; și cine te ține să nu faci chiar acum acest pas?»

Astfel de scene se petrec în multe case și ele primejdiesc foarte mult fericirea căsătoriei. Motivul? Fiecare și-a făcut despre celălalt o idee greșită. Să-ți închipui că ai de-a face cu o ființă ideală...?! Dumnezeu să te ferească și pe tine și pe soția ta de astfel de dezamăgiri. Oricât de mult îți iubești soția, și ea este doar un om, tot așa cum ești și tu. Ați crescut în împrejurări deosebite, așa că drumul vostru împreună nu va fi cu siguranță ceva ușor, ci o lecție care va trebui învățată cu răbdare. De aceea este bine să intrați în căsătorie nu cu iluzii, ci cu rugăciune,

pentru ca Domnul să vă dea în fiecare zi toată îndurarea de care aveți nevoie.

Te mai îndemn să fii delicat cu soția ta, și aceasta nu numai la început, ci toată viața! De pildă, chiar celei mai bune gospodine i se întâmplă câteodată să ardă o mâncare; cine știe dacă tocmai atunci, într-o moment nepotrivit, a venit o vecină sau factorul poștal, și gospodinei i s-a ars mâncarea pe foc... Îi vine greu unei soții când i se întâmplă așa ceva, iar dacă bărbatul ar înțelege situația, mai degrabă și-ar mângâia soția: nu este atât de rea, chiar te rog să-mi dai din ea. Sunt însă prea mulți bărbați care în astfel de împrejurări se poartă ca și cum soția ar fi făcut aceasta din răutate: «de ce nu ești atentă? Cine poate să mănânce o astfel de mâncare?» Și lacrimile care stăteau gata să pornească pentru că s-a ars mâncarea, încep acum să curgă fără să mai poată fi oprite. Cât de recunoscătoare ți-ar fi soția dacă într-un astfel de caz vei fi blând și îngăduitor! Ferește-te ca nu cumva ea să verse lacrimi pentru că tu te porți și neîngăduitor față de ea. Dacă este nevoie de lacrimi, atunci acelea să fie de bucurie, de recunoștință și de fericire că ea a găsit în tine un sprijin. Scumpul meu băiat, nu uita că pentru soția ta tu ții locul de tată și de mamă, de frate și de soră, de patrie și de casă părintească! Aceasta este o mare datorie, dublată de o mare răspundere.

Să nu fii gelos când ea va sta vreodată de vorbă cu vreo prietenă sau cu vreun bărbat. Gelozia aduce numai amărăciune: este ca putregaiul în oase. Nimic nu este așa de vătămător ca gelozia. Ea face în inimi tăieturi adânci care prea greu se vindecă. Omul se simte așa de disprețuit când i se fac muștrări din gelozie... Ferește-te să nu-ți intre în suflet un gând de gelozie! Prea mari pagube ar aduce această otrăvă în căminul vostru!

Nu fi gelos nici pe părinții soției tale! Nu te supăra când ea le scrie părinților sau când își arată dorința de a-i vizita; dimpotrivă, bucură-te de acest lucru, pentru că binecuvântarea lui Dumnezeu vine peste copiii care-și iubesc și-și onorează părinții. Ceea ce spune Scriptura despre iubirea de părinți este adevărat și cu privire la iubirea pentru socri. De aceea ferește-te să fii gelos pe socrii tăi; o plăcută slujbă a dragostei este să-i inviți pe la voi și să te bucuri când vin să vă vadă.

Fii deci delicat față de soția ta. Apostolul numește pe femeie „vas mai slab” și așa este; nu cere prea mult de la ea. Și dacă se va ivi vreodată vreo neînțelegere între voi, să nu apună soarele peste mânia voastră. Acest sfat apostolic este de cea mai mare însemnătate în căsătorie; dacă intrați în noapte cu vreo neînțelegere, răul se va adânci și poate să aducă o lungă și dureroasă înstrăinare. Dacă însă înainte de a începe noaptea căutați împreună fața lui Dumnezeu în rugăciune, atunci neînțelegerea va trece precum norul în fața soarelui, pentru că soarele neprihănirii alungă orice nor!

Un alt sfat este: niciodată nici o vorbă rea față de nimeni despre soția ta. S-ar putea ca ea să-ți dea vreodată pricină de nemulțumire, dar acest lucru să rămână ascuns, între tine și soția ta să nu fie nimeni! Să nu vorbești nimănui despre aceasta! Când o nevastă se plânge cuiva de bărbatul ei sau când bărbatul vorbește de rău pe soția lui, căsătoria lor se pierde în durere. Deci, niciodată nici un cuvânt rău despre soția ta față de nimeni! Ai ceva de care să te plângi? Spune-l lui Dumnezeu, nu omului.

Spunând aceasta ajung la un alt îndemn. În casă, nu fi nici pașă, nici sub papuc! Este lucru rău când cineva se poartă dând mereu porunci. Dar nici sub papuc să nu fii, adică obligat să împlinești orice dorință chiar când vezi bine că nu este bună. Bărbatul care este sub papuc este omul de care râd toți și fac glume pe seama lui. Calea de mijloc o arată Biblia. Bărbatul nu trebuie să stăpânească asupra soției, ci, împreună cu soția, să stăpânească asupra nevoilor mici și mari ale vieții. Dacă el poate fi asemănat cu un rege, ea este o regină, dar niciodată o roabă. Lasă-te condus de iubirea duioasă și vei găsi calea cea dreaptă.

De astăzi înainte iei asupra ta grija pentru soția ta, în ce privește viața ei pământească. În aceasta se cade să fii credincios și să nu cauți folosul tău.

Soția ta nu trebuie să se plângă niciodată pentru că nu ai timp și pentru ea. Pune deoparte și pentru ea câteva clipe din zi. Ce frumos este când seara stați împreună, când ea lucrează ceva de mână, iar tu citești o carte cu glas tare. Astfel de seri păstrează căsătoriei farmecul de la început. Firește, sunt și bărbați care spun: n-am bani pentru cărți bune, cărțile sunt scumpe. Dacă însă facem socoteala câți bani se risipesc pe lucruri inutile, nu ni se va părea o investiție prea costisitoare în a cumpăra cărți bune.

Așadar, oferă-i și ei timpul tău! Dacă te gândești ce „singură” este ea când lipsești tu de acasă, îți va face bucurie s-o ajuți ca, printr-o adevărată părtaşie de sentimente, serile să-i fie frumoase.

De asemenea, duminica, după programul de adunare, arată-i frumusețile ținutului, locurile pe care le cunoști și care-ți plac. Câte bucurii din acestea puteți avea, numai să doriți să priviți viața și din partea ei plăcută! Să nu consideri de puțină însemnătate buchetul de flori pe care l-ați cules pe drum. Omul poate să-și facă viața plictisitoare și urâtă, cum poate să și-o facă și frumoasă și interesantă, chiar fără cheltuială, numai soții să fie delicați unul față de altul, marcați de o iubire duioasă.

La ora prânzului, fii în totul cu soția ta. Unii oameni la masă răsfoiesc jurnalul, pentru că ce se petrece în lumea largă este mai însemnat pentru ei decât ce se petrece în lumea mărunță din căminul lor. Pentru tine, casa ta să fie lumea ta. Și dacă vrei să găsești puțin timp și pentru ziar, seara, atunci citește nu numai pentru tine, ci și pentru soția ta ce este mai important.

Dacă la serviciul tău ai avut vreo supărare, încearcă să n-o duci cu tine acasă. Privește întâi spre Domnul, singurul care poate să împrăștie norii, și dacă totuși îți stă pe inimă, atunci să nu taci, pentru că soția ta va gândi: «ce-o fi având astăzi, că nu i-am făcut nici un rău!» Spune-i deschis motivul nemulțumirii tale, ca să puteți căuta împreună fața Domnului. Veți vedea astfel rodul prețioasei Sale promisiuni: „Din nou vă spun că, dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ asupra oricărui lucru, orice ar cere, li se va face de la Tatăl Meu care este în ceruri (Matei 18.19).

Și pentru că doresc atât de mult să fii foarte fericit, îți mai spun: «fii un adevărat preot în casa ta! Să nu ai grijă întâi de pâinea trupului, ci de pâinea vieții». De la început să faci rânduială în casa ta. „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi, în toată înțelepciunea, învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții cu psalmi și cântări de laudă și cântări spirituale, cântând cu har în inimile voastre lui Dumnezeu” (Coloseni 3.16). Pune pe masă Biblia sau o bună carte care lămurește Cuvântul lui Dumnezeu! Citește zilnic calendarul. Citirea Bibliei împreună, ca și rugăciunea împreună, unește sufletele. Adu-ți mereu aminte de bunul sfat de a citi Biblia împreună cu soția ta!

Știi că sunt două feluri de a citi Biblia, unul roditor și altul neroditor. Cel mai răspândit fel este să se citească un capitol, dar nu cu mult folos pentru cel care procedează astfel. Întrebat ce i-a rămas din ceea ce a citit, abia ar putea să răspundă. Potrivit acestui fel de a citi, omul ar fi acolo ca cel care ia în mână Biblia, iar Dumnezeu ca cel care ascultă. Este însă și un alt fel de a citi Biblia, acela când la fiecare verset te întrebi singur: Am eu acest lucru? Știi eu acest lucru? Sunt eu potrivit acestui model? Dacă astfel este citită Biblia, atunci ea începe să ne mustre. În felul acesta, Domnul ia în mână cartea, iar noi suntem cei care ascultăm. Și astfel, copleșiți de îndurarea Sa, ne prezentăm în rugăciune: «Doamne, iartă-mă», «Doamne, Te rog dă-mi acest lucru». Ce binecuvântată stare de vorbă cu Dumnezeu se naște din acest minunat fel de a citi Biblia!

Și pentru că apostolul ne spune să avem ca bogăție nu numai Cuvântul lui Hristos în noi, ci să și cântăm, este bine deci să adăugați și cântări creștinești. Cântarea spirituală ridică inimile, le face primitoare pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Cântarea creștină este și o bună mărturie pentru cei din jurul nostru. Câți oameni își duc zilele fără nici o legătură cu Dumnezeu!

O cântare creștină care răsună într-o casă este o mărturie pentru cei care aud. «Ei cântă acolo, sunt fericiți! Iată ce mare folos au ei din credința lor, pe când noi suntem așa de amărâți! E bine să fie cineva credincios ca ei!»

În ce privește mergerea la adunare, aceasta o știi bine. Apostolul vorbește lămurit de patru mijloace care trebuie folosite: „Și ei stăruiau în învățătura apostolilor și în comuniunea apostolilor, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Fapte 2.42). Toată săptămâna capătă altă înfățișare dacă duminica ai primit din Cuvântul lui Dumnezeu o nouă putere și un nou curaj. Folosește orice prilej care vi se oferă pentru a merge la orele de rugăciune din adunare. Legătura frățească este unul din mijloacele harului. Cât de înviorați și întăriți suntem când ne gândim împreună cu copiii lui Dumnezeu asupra Cuvântului lui Dumnezeu sau ne rugăm împreună!

Nu pregeta deloc să mergi la adunare. De la aceasta, numai vreun motiv bine întemeiat să te oprească. Cuvântul ne cioplește, ne dă la o parte așchiile vieții firești. Toți avem colțuri și muchii ce trebuie înlăturate. Unul se supără ușor, altul tresaltă la orice zvon, altul este capricios; toate acestea pot fi înlăturate prin Cuvântul lui Dumnezeu citit sau vestit în adunare. De aceea, lasă-te să fii cio-plit! Nu păstra în tine crengile no-duroase ale firii pământești, ci repetă în tine însuși: Doamne, am nevoie să fiu cioplit.

Ia seama ca oricine intră în casa voastră să vadă din toată purtarea voastră că a intrat într-o casă de creștini și astfel să dorească cu înfocare să fie și el creștin. Și nu uita că roada Duhului este această salbă nespuse de prețioasă: „dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, îndelunga-răbdare, bunătatea, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor” (Galateni 5.22). O, de s-ar arăta această roadă în viața și în casa ta, ca oricine vine la voi să înțeleagă cât este de bine să fii creștin.

Bine venit în casa voastră să fie numai acela care nu vorbește de rău pe alții. Se face mult rău când, având musafiri la masă, se stârnește vorbirea de rău. Și să nu așteptăm de la alții să nu vorbească de rău, ci întâi voi să faceți lucrul acesta.

Mai adaug un cuvânt despre persoana care ajută în gospodărie. Ea a fost pentru câte un bărbat o ispită. Unele căsătorii s-au lovit tocmai în aceasta și s-au spart ca o corabie de stâncă. Să nu-ți închipui că este de prisos să-ți atrag atenția asupra acestui lucru. Inima omenească este sediul prea multor răutăți: nu locuiește nimic bun în mine. Suntem în stare să facem orice rău, de aceea trebuie să fim păstrați în har. Bărbatul să se ferească de a fi prea intim cu ea. Mare atenție! Nu trebuie să zicem niciodată: «Așa ceva nu mi se poate întâmpla; în ceea ce mă privește, n-am nicio teamă». „Așa că cel care gândește că stă în picioare să fie atent să nu cadă!” (1 Corinteni 10.12).

Pentru cheltuielile casei, dă soției tale bani pentru mai mult timp. Faceți-vă socoteala cât cheltuiți pe lună și, dacă se poate, dă banii pentru o lună. Unii bărbați dau soțiilor lor numai pentru o zi, dar acești bani se cheltuiesc repede și femeia trebuie să ceară din nou bani și astfel de „cerșiri” dau naștere la neînțelegeri. Pe soție o îndemn să noteze într-un caiet tot ce cheltuiește, ca să-și dea singură seama - și poate și ție - cum a cheltuit banii. Unele cheltuieli sunt fixe, ca de pildă impozitele, întreținerea, însă la cele pentru haine sau mâncare se pot face unele economii.

Atenție să nu faceți datorii. Când datoriile mănâncă cu tine din farfurie, atunci răi musafiri ai, care-ți vor face viața neplăcută. Să nu fii dator la nimeni. Nici un cont neachitat! Meseriașii și negustorii au nevoie de bani. Dacă nu aveți bani să faceți vreme lucru, atunci mai așteptați, dar să nu faceți datorii. Nu luați nimic pe datorie; când vin cheltuieli neprevăzute, acelea vor face cu neputință achitarea datoriilor.

Când faceți o călătorie, socotiți întâi dacă aveți cu ce s-o faceți. Dacă nu aveți, rămâneți acasă. Însă când plecați în călătorie, nu țineți socoteala pentru fiecare leu: aceasta strică toată bucuria călătoriei; să nu faceți economii de unde nu trebuie, de pildă, lipsindu-vă să vizitați ceva folositor.

În ce privește banii pentru Domnul, este o singură cale ca să fii binecuvântat: dacă dai Domnului o parte din venitul tău. Lucrul acesta l-am probat ani de zile. Mergi întocmai ca la Maleahi 3.10: „Aduceți însă la Casa Domnului toate zeciuilele, ca să fie hrană în Casa Mea. Puneți-mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor; și veți vedea dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare ”.

Dumnezeu să fie cu voi în toate. El să vă binecuvânteze și să fiți fericiți.

clickbible.org